

CO SŁYCHAĆ?

INFORMATOR POLSKIEGO TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO - KWIECIEŃ 2019

JERZY PIOTR KRAKOWSKI (0/Mielec)

XX Wielkopiątkowa Droga Krzyżowa na Mogielicę

W Wielki Piątek, 20 kwietnia 2019 roku, na trasę z Jurkowa na szczyt Mogielicy po raz dwudziesty wyruszyli turyści-pielgrzymi, by wziąć udział w Wielkopiątkowej Drodze Krzyżowej Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, która od roku 2000 organizowana jest przez Oddział PTT „MKG Carpatia” w Mielcu. W roku jubileuszowej pielgrzymki uczestnicy nieśli na swych ramionach duży, czterometrowej wysokości, wykonany z modrzewia krzyż. Zamontowano go na szczycie w miejsce poprzedniego, który uległ zniszczeniu przed kilku laty. Krzyż wykonał i bezpłatnie ofiarował pan Józef Wątor, miejscowy góral z Dobrej.

Pomysłodawcą i organizatorem tego wydarzenia był prezes Oddziału PTT „MKG Carpatia” Jurek Krakowski, który wcześniej brał udział w podobnych akcjach prowadzonych na Tarnicę w Bieszczadach. Rozważał on organizowanie tego przedsięwzięcia na trasie z Grybowa na górę Chełm, z Zasadnego lub Ochotnicy na Górc lub z Jurkowa na Mogielicę. Ostatecznie zdecydował się na trzeci wariant i po latach okazało się, że był to dobry wybór.

Uczestnicy pierwszej Drogi Krzyżowej w roku 2000 zostali bardzo serdecznie przyjęci przez ówczesnego proboszcza Parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Jurkowie, księdza Józefa Puchałę i przez kolejne lata byli tam serdecznie przyjmowani. Grupa wędrujących na szczyt liczyła wówczas zaledwie 18 osób, wśród których tylko jedna osoba była mieszkańcem Jurkowa, a pozostali przyjechali z Mielca. W kolejnych latach sukcesywnie zwiększała się liczba uczestników. Corocznie reprezentowane są oddziały z Bielska-Białej, Mielca, Nowego Sącza i Tarnowa. Pojawiali się lub pojawiają koleżanki i koledzy z oddziałów w Chrzanowie, Jaworznie, Krakowie, Łodzi i Nowym Targu.

Obecny proboszcz jurkowskiej parafii, ksiądz Tadeusz Piwowarski, również udziela gościny i wielkiej pomocy organizatorom i wielkopiątkowym pielgrzymom.

Wśród osób przewodniczących Wielkopiątkowej Drodze Krzyżowej przeważają klerycy lub księża, ale podkreślić należy, że najczęściej, bo aż dziewięciokrotnie grupy na Mogielicę prowadził Krzysztof Kabat, nasz kolega z PTT i były Prezes Zarządu Głównego.

W tym roku, po krótkim nabożeństwie w kościele pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Jurkowie, na swe ramiona, cięż-

ki, bo aż 120-kilogramowy modrzewiowy krzyż wzięli Strzelcy z Mielca. Po nich, na odcinkach pomiędzy kolejnymi stacjami nieśli go mieszkańcy Jurkowa i okolic, przedstawiciele oddziałów PTT z Tarnowa, Chrzanowa, Jaworzna i koła w Oświęcimiu. Na całej trasie towarzyszyli nam ks. Piotr Fryzowicz, który odczytywał rozważania przy każdej stacji Drogi Krzyżowej oraz Karol Jędrzejek z Oddziału PTT w Tarnowie, który wytrwale śpiewał pieśni nawet, gdy nam brakowało już tchu. Tradycy-

cyjnie do IX stacji krzyż nieśli przedstawiciele mieleckiego Oddziału PTT „MKG Carpatia”, a grupa z Oddziału PTT w Bielsku-Białej zmierzyła się z jego ciężarem na kolejnej stacji. Powszechnie uznawany za najtrudniejszy odcinek do XIII Stacji poprowadzili Strzelcy z Mielca, a na szczyt, gdzie znajduje się ostatnia, XIV stacja, wnieśli krzyż koledzy z Oddziału PTT „Beskid” w Nowym Sączu. Łącznie tego dnia, w cudownej, niemal letniej pogodzie, wędrowało z nami 357 osób.

Fot. Zbigniew Wilczek

A oto dokładniejsze informacje o naszej akcji w poszczególnych latach:

I. 2000.04.21. Prowadził diakon Grzegorz Salamon – uczestniczyło 18 osób.

II. 2001.04.13. Przewodniczył diakon Wojciech Maślanka – uczestniczyło 38 osób.

III. 2002.03.29. Prowadzili klerycy Zygmunt Śmigowski i Maxim Thomas – uczestniczyło 71 osób.

IV. 2003.04.18. Przewodniczył Krzysztof Kabat – uczestniczyło 58 osób.

V. 2004.04.09. Przewodniczył Krzysztof Kabat – uczestniczyło 100 osób.

VI. 2005.03.25. Przewodniczył Krzysztof Kabat – uczestniczyło 108 osób.

VII. 2006.03.14. Przewodniczył Krzysztof Kabat – uczestniczyło 77 osób.

VIII. 2007.04.06. Przewodniczył diakon Tomasz Piecuch – uczestniczyło 135–137 osób.

IX. 2008.03.21. Przewodniczył Krzysztof Kabat – uczestniczyło 153 osoby.

X. 2009.04.10. Przewodniczył Krzysztof Kabat – uczestni-

czyło 203 osoby.

XI. 2010.04.02. Przewodniczył Krzysztof Kabat i ks. Marek Wojak – uczestniczyło 242–243 osoby.

XII. 2011.04.22. Prowadzący Jerzy Krakowski i ks. Marek Wojak – uczestniczyło 300–303 osoby.

XIII. 2012.04.06. Przewodniczył Krzysztof Kabat i ks. Marek Wojak – uczestniczyło 210 osób.

XIV. 2013.03.29. Przewodniczył Krzysztof Kabat i ks. Marek Wojak – uczestniczyło 163 osoby.

XV. 2014.04.18. Przewodniczył ks. Marek Wojak – uczestniczyło 228 osób.

XVI. 2015.04.03. Przewodniczył ks. Jan Baran – uczestniczyło 220 osób.

XVII. 2016.03.25. Prowadzili przedstawiciele Oddziałów PTT – uczestniczyło 304–306 osób.

XVIII. 2017.04.14. Przewodniczył ks. Piotr Fryzowicz – uczestniczyło 292 osoby.

XIX. 2018.03.30. Przewodniczył ks. Piotr Fryzowicz – uczestniczyło 366 osób.

XX. 2019.04.19. Przewodniczył ks. Piotr Fryzowicz – uczestniczyło 357 osób. ■

Z życia ZG PTT

JOLANTA AUGUSTYŃSKA (O/Nowy Sącz)

XIII posiedzenie ZG PTT X kadencji

XII posiedzenie ZG odbyło się 13 kwietnia 2019 r. w Krakowie, w siedzibie Towarzystwa, a uczestniczyło w nim 13 członków Zarządu Głównego, przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej oraz goście.

Przedostatnie posiedzenie Zarządu Głównego w głównej mierze nastawione było na zagadnienia związane z zakończeniem kadencji oraz przygotowaniami do XI Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Delegatów PTT, które odbędzie się w Zakopanem w dniach 8-9 czerwca 2019 r.

Skarbnik przedstawił zebranym sprawozdanie finansowe, które zostało jednomyślnie przyjęte, podjęto Uchwałę o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za rok 2018 oraz przeznaczeniu nadwyżki na działalność statutową. Omówiono stan przygotowania członków ZG do złożenia podpisu elektronicznego, który od bieżącego roku obowiązuje przy składaniu sprawozdań.

ZG na wniosek Komisji Odznaczeń postanowił uhonorować Złotą Odznaką z Ko-

sówką następujących członków PTT: Marię Bogumiłę Zagrodnik, Elżbietę Woźnicką i Romanę Grzywińską z Oddziału PTT w Łodzi oraz Witolda Niedbała, Arkadiusza Wardynia, Jacka Reczko i Adama Woj-

tasińskiego z Oddziału PTT w Sosnowcu.

Zespół Redakcyjny zapewnił, że czyni starania, aby „Pamiętnik PTT” – tom 27 ukazał się przed Zjazdem. ■

Fot. Zbigniew Jaskiernia – PTT Sosnowiec

JAN NOGAŚ (O/Bielsko-Biała)

Szkolenie na licencje Pienińskiego Parku Narodowego

Czy da się z zainteresowaniem słuchać opowiadania o geologii gór? Da się, co mogą potwierdzić przewodnicy górscy, biorący udział w szkoleniu z tematu „Geologia Pienin”, które odbyło się 7 kwietnia 2019 r. w Pienińskim Parku Narodowym.

Zajęcia z pasją, zapałem i humorem prowadził dr inż. Michał Krobicki z Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Nie było nieciekawej teorii. Plansze i zdjęcia, a później zajęcia w terenie, na Górze Zamkowej, na Flakach, Macelowej umożliwiły nam znalezienie odpowiedzi na pytania: gdzie jest Pieniński Pas Skałkowy?, gdzie był ocean pienięski?, co to sukcesja czorsztyńska? Dały możliwość naocznie i dotykowo rozróżnić, które wapienie to białe krynoidowe, a które czerwone bulaste, co mówią amonity? itp.

Z Koła Przewodników PTT przy Oddziale PTT w Bielsku-Białej obecni na szkoleniu Grażyna, Marzena, Wojtek, Łukasz, Michał i ja, możemy potwierdzić, że było to jedno z ciekawszych zajęć prowadzonych przez ten Park.

Teraz już trochę ciekawiej, szerzej będziemy patrzeć na ruiny zamku, skalne wychodnie, piargi pod wierzchołkami i przekazywać to na wycieczkach.

Podziękowania dla Łukasza za przewóz na kurs własnym autem bielszczan i ostrowianki Grażyny z Krakowa. ■

III Ogólnopolski Konkurs Wiedzy o Górach Polski

Finał Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy o Górach Polski, organizowanego już po raz trzeci przez ZG PTT, odbył się w dniu 5 kwietnia 2019 r. w Krakowie.

Konkurs poświęcony był Tatrom i Podtatrzu oraz zasadom zachowania się w górach. Patronat nad Konkursem objął Tatrzański Park Narodowy. Organizację tej edycji Konkursu Zarząd Główny PTT powierzył, tak jak w latach poprzednich, Ewie i Tomaszowi Gawlikom.

Dzięki zaangażowaniu Magdaleny Misztalskiej, opiekunki Szkolnego Koła PTT w II LO im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie, działającego przy Oddziale PTT w Krakowie, finał Konkursu przeprowadzony został w pomieszczeniach tego Liceum.

Do udziału w tym Finału oddziały PTT zgłosiły: 9 uczniów szkół podstawowych, 5 uczniów gimnazjów i 15 uczniów szkół ponadgimnazjalnych, a udział w nim wzięło po 13 osób w kategoriach szkół podstawowych i gimnazjów oraz szkół ponadgimnazjalnych. Uczestnicy finału reprezentowali oddziały PTT w Bielsku-Białej, Chrzanowie, Krakowie, Ostrowcu Świętokrzyskim i Tarnowie.

Pytania konkursowe przygotowali: Tomasz Gawlik (Tatry i Podtatrze) oraz Maciej Florys (zasady zachowania się w górach). Finał Konkursu składał się z dwóch części: pisemnej, w której można było uzyskać maksymalnie 50 punktów i ustnej, w której można było zdobyć maksymalnie 72 punkty.

Po części pisemnej Komisja Konkursowa w składzie: Tomasz Gawlik (przewodnik beskidzki) – przewodniczący Komisji, członkowie – Jan Nogaś (przewodnik tatrzański) i Maciej Florys (przewodnik tatrzański), zakwalifikowała do części ustnej 8 osób w kategorii szkół podstawowych i gimnazjów oraz 7 osób w kategorii szkół ponadgimnazjalnych. Odpowiadali oni na 5 wylosowanych pytań: 3 z nich dotyczyły Tatr, 1 Podtatrza i 1 zasad zachowania się w górach. Ponadto mieli również wskazać wylosowane miejsca (po jednym) na mapie Tatrzańskiego Parku Narodowego oraz na mapie Podhala, Spiszu Polskiego i Orawy Polskiej. O miejscach w Konkursie decydowała suma punktów uzyskanych w obydwu jego częściach.

W kategorii szkół podstawowych i gimnazjów pierwsze miejsce zajął Igor Janikowski (Szkoła Podstawowa nr 9 im. Orłąt Lwowskich w Tarnowie), drugie miejsce Jan Kawalerski (Szkoła Podstawowa nr 9 im. Orłąt Lwowskich w Tarnowie), a trzecie Jakub Walczyński (Publiczne Gimnazjum nr 5 w Ostrowcu Świętokrzyskim).

W kategorii szkół ponadgimnazjalnych pierwsze miejsce zajął Patryk Gruszowski (Zespół Szkół Technicznych im. Ignacego Mościckiego w Tarnowie – SK PTT nr 1 im.

Jana Pawła II w Tarnowie), drugie miejsce Filip Jędrzejewski (V LO w Bielsku-Białej), a trzecie Magdalena Pokorna (II LO im. Hetmana Jana Tarnowskiego w Tarnowie – SK PTT nr 1 im. Jana Pawła II w Tarnowie).

Wszyscy finaliści Konkursu otrzymali dyplomy oraz wydawnictwa przekazane przez Tatrzański Park Narodowy i „Pamiętniki PTT” przekazane przez ZG PTT, a osoby zakwalifikowane do części ustnej również nagrody rzeczowe ufundowane przez sponsorów. Najlepszych nagrodzono m.in. plecakami, spiworami, latarkami czołówkami, kijkami trekkingowymi i chustami wielofunkcyjnymi z nadrukiem mapy Tatr. Opiekunom wręczone zostały pisemne podziękowania za przygotowanie uczestników Konkursu oraz „Pamiętniki PTT”.

Nagrody rzeczowe ufundowali: Zarząd Główny PTT, Katarzyna Bąk, Ewa i Tomasz Gawlikowie, Fundacja Mapa Pasji w Krakowie, Agnieszka Beda (Firma Haasta w Ksawerowie), Andrzej Szymański i Jarosław Jasiński (Hi-Sports s. c. w Ostrowcu Świętokrzyskim), Mateusz Gawlik (sklep Bastion w Ostrowcu Świętokrzyskim) oraz osoba, która chciała pozostać anonimowa.

Firma Mirosława Muchy (Migraf w Ostrowcu Świętokrzyskim) nieodpłatnie wydrukowała dyplomy i podziękowania.

Podsumowaniem finału było wspólne

zdjęcie fotograficzne uczestników i ich opiekunów oraz osób związanych z organizacją i przebiegiem Konkursu.

Dziękujemy wszystkim tym, którzy przyczynili się do organizacji i przebiegu finału III Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy o Górach Polski, a w szczególności: Janowi Krzeptowskiemu-Sabale z Tatrzańskiego Parku Narodowego, Dyrekcji II LO im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie, Magdalenie Misztalskiej i jej uczniom, Maciejowi Florysowi, Janowi Nogasiowi, Wojciechowi Szarocie – Prezesowi ZG PTT, Jolancie Augustyńskiej, Grzegorzowi Górniewiczowi, Pawłowi Myślikowi, Ludwikowi Szymańskiemu, Nikodemowi Frodymie i Szymonowi Baronowi oraz Barbarze Morawskiej-Nowak (za obecność, dobre słowo i podpisywanie dyplomów) i Barbarze Wawrzyniak (za pomoc w wypisywaniu dyplomów).

Dziękujemy również Alicji Gregorczyk-Jędrzejewskiej (Bielsko-Biała), Barbarze Wawrzyniak (Chrzanów), Magdalenie Misztalskiej (Kraków), Piotrowi Piętce (Miłówka), Małgorzacie Cholewińskiej, Grzegorzowi Ciżdzielowi, Grażynie Jedlikowskiej, Wiesławie Kaczmarskiej, Beacie Niedbale, Grażynie Połetek i Janowi Starzomskiemu (Ostrowiec Świętokrzyski) i Beacie Wideł (Tarnów) – za przygotowanie uczestników Konkursu i opiekę nad nimi.

Fot. archiwum

Fot. archiwum

Z życia Oddziałów

SZYMON BARON (O/Bielsko-Biała)

Akcja „Sprzątamy Beskidy z PTT 2019” – rejon Klimczoka

Inauguracja akcji „Sprzątamy Beskidy z PTT 2019” zbiegła się w czasie z zawieszeniem strajku przez nauczycieli oraz niezbyt korzystną pogodą. Pomimo tego na szlaki Beskidu Śląskiego w rejonie Klimczoka w dniu 27 kwietnia 2019 r. wybrało się 176 osób, w tym 115 dzieci i młodzieży, mających chęć oczyścić szlaki i ich okolice z różnego rodzaju śmieci.

Grupka z koziańskiego koła PTT zbierała śmieci na żółtym szlaku z Wapienicy przez Szyndzielnię i szczyt Klimczoka. SK PTT „Groniczki” z SP1 w Kozach również porządkowało żółty szlak, ale od strony Mesznej przez Chatę na Groniu.

Ze Szczyrku Biłej wędrowały dwie grupy młodzieży z chrzanowskiego oddziału PTT. Pierwsza przez Przełęcz Karkoszczonkę ku Siodłu pod Klimczokiem, druga kombinacją szlaku zielonego i niebieskiego w tym samym kierunku.

Z Bystrej na szlaki wyruszyły aż trzy grupy. SK PTT „Diablaki” sprzątało czerwony szlak biegnący przy ruinach dawnego kąpieliska pod Magurą, z kolei seniorzy postanowili uprzątnąć zielony szlak prowadzący przez Przełęcz Kołowrót.

Ostatnią grupę stanowili podopieczni Fundacji Grupa Kęty Dzieciom Podbeskidzia z placówek w Międzywiciu, Pszczynie i Zebrzydowicach, członkowie bielskiego oddziału PTT oraz przedstawiciel SK PTT „Krokus” z Rybarzowic. Ta grupa sprzątała niebieski szlak z Bystrej do schroniska „Klimczok”, a na szlaku towarzyszył jej leśniczy, p. Mirosław Kubas, który ciekawie opowiadał młodzieży o życiu lasu.

Wszystkie grupy dotarły do schroniska „Klimczok” pod Magurę w odstępie

30 minut, między 11:45 a 12:15. Był czas do wspólnego pobytu przy ognisku, upieczenia kiełbasek, czy przybicia w książeczkach okolicznościowej pieczętki dostępnej tylko podczas naszej akcji.

Łącznie podczas dzisiejszej akcji posprzątano niemal 40 kilometrów szlaków w rejonie Klimczoka zbierając z nich aż 2160 litrów różnego rodzaju śmieci. Były tradycyjnie puszki i butelki, były części samochodowe głęboko w lesie, pusty kanister, a nawet gruby i ciężki łańcuch.

Na koniec nie możemy zapomnieć o podziękowaniach dla jak zawsze gościnnych gospodarzy schroniska „Klimczok”, którzy przygotowali dla nas ognisko i jak zawsze serdecznie przyjęli, naszych sponsorów: Grupy Kęty S.A. i Polskie Mięso i Wędliny Łukosz sp. z o.o., dzięki którym

na wszystkich uczestników czekały dodatkowe atrakcje, a także dla wszystkich uczestników i opiekunów, którzy nie zważając na niezbyt optymistyczną prognozę pogody wybrali się z nami, aby choć trochę posprzątać Beskidy. Dziękujemy!

Fot. Celina Skowron - PTT Bielsko-Biała

Fot. Remigiusz Lichota - PTT Chrzanów

TOMASZ WĘGRZYN (K/Kozy)

#TrashTag Challenge w Kozach

#TrashTag Challenge w Kozach! Ale na czym polega TrashTag Challenge? Choć nowe wyzwanie już od kilkunastu dni

podbija Internet, to jeszcze nie wszyscy zdążyli dowiedzieć się, o co w nim chodzi.

W TrashTag Challenge – jak sama

nazwa wskazuje – chodzi o śmieci, a dokładniej o posprzątanie ich. Celem akcji jest ratowanie środowiska i zwiększenie estetyki otoczenia.

W dniu 9 kwietnia 2019 r. grupa członków Koła Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Kozach przystąpiła do akcji #TrashTag Challenge. Zebrano śmieci z okolicy drogi prowadzonej do kamieniołomu w Kozach (przy starym trafo).

Przygębiam ich ilość w tym rejonie. Aż trudno uwierzyć, że zbieraliśmy je tylko 40 minut!!!

Kolejne wyzwanie kierujemy do Pana Marka Małeckiego z Domu Kultury oraz do zespołu Walimy w Kocioł. Jednocześnie zachęcamy wszystkich do udziału w tak potrzebnych akcjach dla naszego środowiska.

Fot. archiwum PTT Kozy

ZBIGNIEW SMAJDOR (O/Nowy Sącz)

Nowe władze Oddziału PTT „Beskid” w Nowym Sączu

12 kwietnia 2019 roku w sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego w Nowym Sączu odbyło się Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze Członków Oddziału PTT „Beskid”, w którym wzięło udział 56 osób. Jego celem było podsumowanie minionej kadencji, przyjęcie sprawozdań, wybór nowych władz oraz delegatów na Zjazd PTT. Na przewodniczącego zgromadzenia wybrano Zbigniewa Smajdora, a sekretarzem została Agnieszka Szeliga. Kadencję 2016-2019 podsumował prezes Wojciech Szarota. W swoim wystąpieniu podkreślił duże zaangażowanie członków Zarządu i podziękował za pracę oraz poświęcony czas. W ciągu minionych trzech lat Oddział zorganizował blisko 500 wycieczek górskich, rowerowych, narciarskich i innych imprez turystycznych, w których wzięło udział ponad 15.000 uczestników. Podkreślił znakomicie rozwijającą się aktywność poszczególnych sekcji: Klubu Szalonych Emerytów, sekcji rowerowej, biego-

wej, wysokogórskiej i narciarskiej oraz szkolnych kół. Na koniec oświadczył, że z powodu nadmiaru innych obowiązków nie będzie ubiegał się o funkcję prezesa Oddziału na następną kadencję. Wszyscy obecni ze zrozumieniem przyjęli tą decyzję i podziękowali Wojciechowi Szarocie za kierowanie Oddziałem przez cztery ostatnie kadencje. Sprawozdanie finansowe przedstawiła skarbnik Katarzyna Hejmej, sprawozdanie Komisji Rewizyjnej jej sekretarz Lucyna Migacz, a sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego przewodniczący Paweł Myślik. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia pozytywnie ocenili pracę ustępującego Zarządu udzielając absolutorium i przyjmując sprawozdanie finansowe.

Najbardziej emocjonującym punktem porządku obrad były wybory nowych władz Oddziału. W ich wyniku Prezesem Oddziału PTT „Beskid” na kadencję 2019-2022 została wybrana Jolanta Augustyńska. Nowy Zarząd tworzą: Wojciech Szarota i Władysław Łoboz – wiceprezesa,

Katarzyna Hejmej – skarbnik, Zbigniew Smajdor – sekretarz oraz członkowie: Joanna Bogucka – Jurasović, Joanna Król, Agnieszka Szeliga, Krzysztof Jankowski, Piotr Połomski i Adam Płaneta.

Do Komisji Rewizyjnej zostali wybrani: Lucyna Migacz, Agnieszka Sznajder, Barbara Michalik, Grażyna Zapiór i Wiesław Słyś, a do Sądu Koleżeńskiego: Paweł Myślik, Krystyna Wolak, Jan Liber, Jadwiga Dąbrowska i Iwona Kowalczyk-Tudaj.

Wybrano też trzynastu delegatów na Zjazd PTT oraz pięciu delegatów rezerwowych. Delegatami zostali: Jolanta Augustyńska, Wojciech Szarota, Władysław Łoboz, Katarzyna Hejmej, Zbigniew Smajdor, Agnieszka Szeliga, Piotr Połomski, Jerzy Gałda, Robert Biernacki, Barbara Michalik, Paweł Myślik, Jacek Berezinski i Anna Durałek. Delegaci rezerwowi: Tadeusz Pogwizd, Janusz Czerwiński, Anna Czerwińska, Beata Lorek i Iwona Kowalczyk-Tudaj.

Nowo wybrany Zarząd Oddziału PTT „Beskid” w Nowym Sączu

Fot. archiwum PTT Nowy Sącz

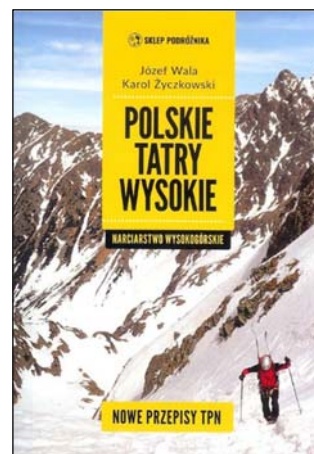
BARBARA MORAWSKA-NOWAK (O/Kraków)

Narciarstwo wysokogórskie w Tatrach

Promocja książki Józefa Wali i Karola Życzkowskiego pt. „Polskie Tatry Wysokie. Narciarstwo Wysokogórskie” odbyła się w sali konferencyjnej COTG PTTK, w piątek 29 marca 2019 r. o godz. 18:00. Na wstępie red. W. A. Wójcik przypomniał, że takie przewodniki powstawały już sto lat temu. Obecne wymienionych autorów ukazały się po 2000 roku.

Autorzy ograniczyli się do trzech dolin w polskich Tatrach Wysokich: doliny Gąsienicowej, dol. Pięciu Stawów i dol. Rybiego Potoku. W zasadzie nie wolno uprawiać narciarstwa wysokogórskiego w Tatrach, jakkolwiek przepisy się rozluźniły w 2018 roku. Czasem wolno jakąś trasą podejść, ale nie wolno nią zjeżdżać. Autorzy oprócz własnych doświadczeń zbierali dane od innych narciarzy. Sporo miejsca poświęcili sprawom ekwipunku. Omówili też kilka wypadków związanych ze ski-tourismem.

W planach mają także przewodnik narciarski po Tatrach Zachodnich, a także po słowackich Tatrach Wysokich we współpracy z Słowakami.

Józef Wala, Karol Życzkowski, Polskie Tatry Wysokie. Narciarstwo Wysokogórskie, Sklep Podróżnika 2019. Format: 120x170 mm, 240 s.

REMIGIUSZ LICHOTA (O/Chrzanów)

Akcja sadzenia drzew w Chrzanowie

W sobotę, 6 kwietnia 2019 roku, Polskie Towarzystwo Tatrzańskie Oddział w Chrzanowie wraz z Nadleśnictwem Chrzanów zorganizowało po raz siódmy akcję sadzenia drzew w ramach programu Lasów Państwowych „Sadzimy 1000 drzew na minutę”. Uczestnikami akcji byli członkowie i sympatycy Szkolnych Kół Krajoznawczych Oddziału Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Chrzanowie.

Tym razem Nadleśnictwo przygotowało sadzonki sosny. Wspólnymi siłami udało nam się zasadzić 1500 sztuk sosny. Pracownicy nadleśnictwa – Anna Rejdych i Roman Babicki oraz prezes PTT Remigiusz Lichota omówili technikę sadzenia drzew, sposoby rozmieszczania gatunków na uprawie, określili na jaką głębokość ma być wysadzony materiał oraz poinstruowali, jak bezpiecznie wykonywać pracę.

Akcja zorganizowana została również dlatego, gdyż wyobrażenie ludzi na temat pracy leśnika jest niewielkie. Większość kojarzy ten zawód wyłącznie ze ścinką

drzew, czasem z sadzeniem lasu. Dzięki takim pracom w terenie można dowiedzieć się więcej na temat ochrony drzewostanu, ochrony przeciwpożarowej, a także gospodarki leśnej.

70 uczestników mogło na własne oczy zobaczyć, jak wiele czasu i pracy wymaga posadzenie jednego drzewa, pomyśleć nad tym jak długo ono rośnie, a przede wszystkim zastanowić się nad sensem i skutkami karczowania i wypalania lasów przez ludzi.

Większość uczestników sadziło las po raz pierwszy. Wszyscy zgodnie stwierdzili, że takie akcje powinny być organizowane, aby jeszcze bardziej uświadamiać ludzi jak ważnym elementem ekosystemu są drzewa. Po zakończeniu pracy otrzymaliśmy od Nadleśnictwa Chrzanów dyplom z podziękowaniem dla Członków oraz Sympatyków Szkolnych Kół Krajoznawczych PTT.

Dziękujemy Nadleśnictwu Chrzanów oraz patronom medialnym: Tygodnikowi Ziemi Chrzanowskiej „Przełom”, Chrzanowskiej

Fot. Remigiusz Lichota – PTT Chrzanów

Fot. Remigiusz Lichota – PTT Chrzanów

skiej Telewizji Lokalnej oraz Informatorowi „Kulturalny Chrzanów”.

Fot. Remigiusz Lichota – PTT Chrzanów

SZYMON BARON (O/Bielsko-Biała)

Wolontariat w Babiogórskim Parku Narodowym

Przypominając, że Oddział PTT w Bielsku-Białej ma podpisane porozumienie o współpracy na zasadzie wolontariatu z Babiogórskim Parkiem Narodowym, gorąco zachęcamy także do indywidualnego zaangażowania się w wolontariat. Na portalu społecznościowym Facebook, Babiogórski Park Narodowy zamieścił następujące ogłoszenie:

Serdecznie zapraszamy osoby „pozytywnie zakręcone” do udziału w naszym programie wolontariatu. Wolontariuszem w BgPN może zostać każdy kto jest pełnoletni, ale również osoby niepełnoletnie po ukończeniu 15 lat i posiadające pisemną zgodę rodziców lub opiekunów. Konie-

czne jest, by kandydaci chcieli świadomie, dobrowolnie i nieodpłatnie wykonywać świadczenia mające na celu wspomaganie działań statutowych Parku.

Park ze swej strony zapewnia możliwość pracy na rzecz ochrony przyrody oraz daje okazję do poznania terenu Babię Góry oraz jej przyrody. W czasie pracy wolontariusze mogą poznać specyfikę pracy w BgPN oraz nabierać doświadczenia m.in. w prowadzeniu działalności edukacyjnej.

Na czas pracy i pobytu Park zapewnia wolontariuszom bezpłatny nocleg w pokojach gościnnych oraz bezpłatny wstęp na wszystkie szlaki i obiekty BgPN, może także wydać zaświadczenie o uczestnictwie w wo-

lontariacie. Uczestnicy naszego programu otrzymają również zestaw materiałów promocyjnych Parku.

Zainteresowanych zapraszamy do współpracy co roku w terminie od 15 kwietnia do 15 października. Szczegółowe terminy pracy i pobytu są ustalane indywidualnie dla każdego wolontariusza. Czekamy na zgłoszenia i prosimy jednocześnie o dokonanie ich z jak największym wyprzedzeniem, byśmy mogli właściwie zorganizować dla Państwa pracę oraz zakwaterowanie.

W przypadku pytań można napisać do nas na adres park@bgpn.pl lub zadzwonić pod numer 33 8775 110.

Spotkanie z niedźwiedziem – opowiadanie zmyślane

Szedłem sobie raz jednego dawno nieczynnym szlakiem od Wetlińskiej na północ. Z połoniny zbiegłem żwawo, aby niepotrzebnych, a uciążliwych pytań i pocuć uniknąć. Po kilkunastu minutach zanurzyłem się w las i nie zwalniając tempa pilnowałem kierunku. Celem była Zatwarnica, ale po drodze myślałem wdrapać się na Dwernik Kamień, stanowiący dobry punkt widokowy. Jesienne słońce godzinę wcześniej minęło południe i przegrzewało przyjemnie. Nie spodziewałem się spotkać na swojej drodze ludzi ani zwierząt. Ludzi, bo miejsce odległe i trudno dostępne a zwierząt, bo to czas południowej drzemki i dopiero koło godziny czwartej płowa zwierzyna rozpoczyna wieczorne żerowanie.

Tym większe było moje zdziwienie i zaskoczenie, kiedy na kolejnej rozświetlonej słońcem polance natknąłem się na mocno już starszego człowieka o wyglądzie pasterza. Dziwny to był pasterz, bo przy nim, ani psa, ani stada nie było. Jedynie kij pasterski, kapelusz i kapota sugerowały taką właśnie profesję. Pozdrowiłem go grzecznie i już miałem kontynuować spieszny marszobieg, kiedy napotkany nieznajomy zagadnął mnie, pytając o cel marszu. Wysłuchawszy pośpiesznej odpowiedzi zaprosił, żebym usiadł i zechciał go wysłuchać.

Dmytro, bo takim imieniem nieznajomy się przedstawił, wyjaśnił najpierw, że wprawdzie wygląda jak pasterz i po trochu włóczęga, bo ubranie na nim już mocno sfatygowane, ale już stąd nie pilnuje, bo teraz na tym terenie owiec mało, ale chodzi sobie po lesie i odwiedza miej-

sca swojej młodości. Do życia już wiele mu nie potrzeba i to bez trudności w lesie znajdzie. Dodał że jest miejscowy, czyli prawdziwy Hyrniak. Ci z dolin nazywają ich Wierchowyńcami, a niektórzy Bojkami. Niepokoiłem się coraz bardziej bo czas płynął, a rozmówca nie myślał kończyć. Opowiadał jak tu dawniej chadzał dorodne buki obalać, jak je z braćmi dwoma parami koni wyciągali i jak bali się, żeby koniom jaka krzywda się nie stała, bo konie dworskie były. Nagle, czymś wyraźnie zaniepokojony, zmienił temat i zaczął dopytywać się jaką drogą zamierzam zejść na dół. Dowiedziawszy się, że chciałem przejść przez Dwernik Kamień stanowczo odradził. Ściszył przy tym głos i prawie szeptem wycedził: *Tam lepiej nie chodzić bo ON tam gości nie lubi*. Pierwszą myślą było, co zaraz wydało mi się absurdalne, że po drodze ktoś poluje i może mnie w zasiadce omyłkowo postrzelić. Ale w biały dzień w parku narodowym to chyba jednak niemożliwe. Kolejna myśl – w ukrytej kotłince bieszczaduje jakiś wyjęty spod prawa uciekinier i lepiej nie wchodzić mu w drogę. Tu jednak rozmówca uprzedził dalsze głupawe myśli i uzupełnił: *ON chodzi po całej ostoi i na drzewach pazurami swój teren znaczy. Jak się GO najdzie drzemiącego to może być całkiem niegościnnie*. Po plecach płynęła mi strużka całkiem zimnego potu. A Dmytro ciągnął dalej: *Lepiej Mu w drogę nie wchodzić. Ja Ciebie młody człowieku bokiem poprowadzę, to i może ujdiesz cało*.

Zebraliśmy się żwawo i rezygnując z dalszej drogi na skałę zwaną Kamieniem, pomaszzerowaliśmy starymi, mocno już zarosniętymi drogami, przekraczając kolej-

ne potoki i wykroty po powalonych przez zawieruchy drzewach. Powoli spadek łagodniał i szło się lepiej. Po dobrej godzinie w dole błysnęła jasna linia zwirowanej leśnej drogi. Mój przewodnik przystanął i zaczął jakby nasłuchiwać. Przeszedłem jeszcze kilka kroków. Odwróciłem się, aby podziękować za wskazanie bezbłędnej i szybkiej drogi do zejścia. Ale mój przewodnik zniknął. Jakby zapadł się pod ziemię albo rozpuścił w powietrzu. Rozejrzałem się wokół ale po przewodniku ni było ani śladu. Co ciekawsze na mokrej ziemi widać było tylko moje ślady. Trochę mnie strach obleciał. Szybko zsunąłem się do drogi i biegiem pognałem w dół. Po chwili z prawej strony minąłem drogę, którą poprowadzony był szlak turystyczny na Dwernik Kamień. Po kwadransie byłem przy wodospadach na potoku Hylatym. Trochę zziębnięty postanowiłem przystanąć i zrobić kilka zdjęć wodospadu. W tym momencie spostrzegłem piękny, świeży, jeszcze nie wypełniony wodą odcisk wielkiej łapy. Wielki niedźwiedź wracał tędy do swojego królestwa. Odechciało mi się zdjęć i czym prędzej pomaszzerowałem do samochodu.

Jednak nadal nie dawała mi spokoju historia z tajemniczym przewodnikiem. Następnego dnia zjechałem do księgarni w Lutówkach. Wziąłem do ręki pierwszą z brzegu książkę, bezwiednie otworzyłem – ze zdjęcia wykonanego w 1923 roku patrzył na mnie spokojnym wzrokiem mój wczorajszy tajemniczy przewodnik.

Dziękuję Ci Dobry Duchu dobrego Dmytry, boś mi chyba wczoraj skórę uratował. ON chyba właśnie na mnie czekał...

Trop niedźwiedzia

Odchody niedźwiedzia

DNI GÓR 2019

8-9 MAJA 2019
ŁÓDZKI DOM KULTURY

RZECZPOSPOLITA ZAKOPIAŃSKA pierwszy skrawek niepodległej POLSKI

8 MAJA GODZ. 18.00

OTWARCIE WYSTAWY KARYKATUR
KAZIMIERZA SICHULSKIEGO Z LAT 1914-1917
„...JAK U KARPIA W ZAKOPANEM”

GALERIA KAWIARNIA

PROJEKCJA FILMU „RZECZPOSPOLITA ZAKOPIAŃSKA” (TVP 2018)
REŻ. PIOTR JAWORSKI
SALA 221

PIESŃ NIEPODLEGŁOŚCIOWE I ŻOŁNIERSKIE
W WYKONANIU KABARETU „MAMROT” ODDZIAŁU ŁÓDZKIEGO PTT
SALA 221

IMPREZIE TOWARZYSZĄC BĘDĄ:

KONKURSY Z NAGRODAMI DLA PUBLICZNOŚCI, KIERMASZ KSIĄŻEK I WYDAWNICTW GÓRSKICH ORAZ BUFET KAWOWY

WSTĘP WOLNY

ŁÓDZKI DOM KULTURY,
ŁÓDŹ, UL. TRAUUGUTTA 18

9 MAJA GODZ. 18.00, SALA 221

X PRZEGLĄD DIAPORAM GÓRSKICH
FINAŁ I WRĘCZENIE NAGRÓD LAUREATOM

KONCERT KAPELI GÓRALSKIEJ Z ZAKOPANEGO
TANIEC GÓRALSKI, MELODIE WIERCHOWE,
KRZESANE, ZBÓJNICKIE I SABAŁOWE

10 - 12 MAJA

WYJAZD DO ZAKOPANEGO
W POSZUKIWANIU ŚLADÓW
RZECZPOSPOLITEJ ZAKOPIAŃSKIEJ

ŁÓDZKI DOM KULTURY
INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Muzeum
Tatrzańskie

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

WYDAWCA: ZARZĄD GŁÓWNY POLSKIEGO TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO

REDAKCJA: SZYMON BARON, KINGA BURAS, BARBARA MORAWSKA-NOWAK, AGATA PODGÓRSKA

SKŁAD: KATARZYNA WILUSZ

ADRES REDAKCJI: UL. KONARSKIEGO 21/5, 30-049 KRAKÓW ♦ E-MAIL: PRACOWNIA@PTT.ORG.PL ♦ TEL.: 12 634-05-89

WERSJA ELEKTRONICZNA „CO SŁYCHAĆ?” JEST DOSTĘPNA NA STRONIE: [HTTP://WWW.PTT.ORG.PL](http://www.ptt.org.pl)